ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

19. března 2009 *

Ve věci C-270/07,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 6. června 2007,

Komise Evropských společenství, zastoupená F. Erlbacherem a A. Szmytkowskou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Spolkové republice Německo, zastoupené M. Lummou a C. Schulze-Bahr, jako zmocněnci, ve spolupráci s U. Karpensteinem, Rechtsanwalt,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. září 2008,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Spolková republika Německo tím, že nepřizpůsobila § 4 prováděcího zákona v oblasti právní úpravy hygienické prohlídky masa a drůbežího masa určeného pro spolkovou zemi Šlesvicko-Holštýnsko (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein) ze dne 12. ledna 1998 (GVOBl. Schl.-H. 1998, s. 2, dále jen „prováděcí zákon spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko“) ustanovením Společenství, nesplnila a nadále nesplňuje povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 1 a čl. 5 odst. 3 a 4 směrnice Rady 85/73/EHS ze dne 29. ledna 1985 o financování veterinárních prohlídek a kontrol čerstvého masa a drůbežího masa podle směrnic 89/662/EHS, 90/425/EHS, 90/675/EHS a 91/496/EHS (Úř. věst. L 32, s. 14; Zvl. vyd. 03/06, s. 161), ve znění směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997 (Úř. věst. L 24, s. 31; Zvl. vyd. 03/22, s. 269, dále jen „směrnice 85/73“), jakož i po 1. lednu 2007 z ustanovení čl. 27 odst. 2, odst. 4 a 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých

životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200, oprava Úř. věst. L 191, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 776/2006 ze dne 23. května 2006 (Úř. věst. L 136, s. 3, dále jen „nařízení č. 882/2004“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Z výkladu čl. 3 odst. 1 oddílu A písm. d) ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. a) podbodem ii), jakož i z přílohy I kapitoly VIII bodu 40 písm. e) směrnice Rady 64/433/EHS ze dne 26. června 1964 o hygienických otázkách obchodu s čerstvým masem uvnitř Společenství (Úř. věst. 1964, 121, s. 2012; Zvl. vyd. 03/01, s. 34), ve znění směrnice Rady 91/497/EHS ze dne 29. července 1991 (Úř. věst. L 268, s. 69; Zvl. vyd. 03/12, s. 72, dále jen „směrnice 64/433“) vyplývá, že prohlídky čerstvého masa po porážce v případě potřeby zahrnují bakteriologické vyšetření a vyšetření na rezidua látek s farmakologickým účinkem.

3 Směrnice 64/433 byla s účinností od 1. ledna 2006 zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 91/118/EHS, jakož i rozhodnutí Rady 95/408/ES (Úř. věst. L 157, s. 33; Zvl. vyd. 03/44, s. 407).

4 Na základě čl. 4 odst. 1 směrnice 2004/41 se odkazy na zrušenou směrnici podle kontextu považují za odkazy na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, s. 55; Zvl. vyd. 03/45, s. 14), a na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, s. 206; Zvl. vyd. 03/45, s. 75, oprava Úř. věst. L 226, s. 83).

5 Z výkladu čl. 5 odst. 1 písm. d) a f) nařízení č. 854/2004 ve spojení s přílohou I kapitolou II oddílem D a F tohoto nařízení vyplývá, že prohlídky čerstvého masa po porážce musejí, je-li to považováno za nutné, zahrnovat laboratorní testy pro účely stanovení konečné diagnózy nebo zejména odhalení přítomnosti zvířecích chorob nebo jiných faktorů, které by mohly vyžadovat, aby bylo maso prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě nebo aby bylo stanoveno omezení jeho použití. Úřední veterinární lékař musí zajistit, aby byly provedeny všechny ostatní nezbytné laboratorní testy.

6 Pokud jde o financování dotčených prohlídek a kontrol, článek 1 směrnice 85/73 stanoví, že členské státy zajistí výběr poplatků Společenství k pokrytí výdajů vzniklých v souvislosti s prohlídkami a kontrolami.

7 Podle čl. 5 odst. 1 směrnice 85/73 se poplatky Společenství stanoví v takové výši, jaká pokrývá náklady příslušných orgánů, pokud jde o mzdové náklady a náklady na sociální pojištění připadající na výkon prohlídky a správní náklady související s prováděním prohlídek a kontrol, které mohou zahrnovat i náklady na školení personálu provádějícího prohlídky. Krom toho mohou členské státy na základě odst. 3 tohoto článku účtovat poplatky vyšší, než jsou poplatky Společenství, pokud celková částka poplatku nepřekračuje skutečné náklady na prohlídku. Tentýž čl. 5 odst. 4 stanoví, že poplatky Společenství nahradí veškeré další poplatky ukládané celostátními, oblastními a místními orgány členských států za prohlídky a kontroly uvedené ve článku 1 této směrnice.

8 Příloha A kapitola I bod 1 směrnice 85/73 stanoví za prohlídky související s porážením poplatky v paušální výši. Podmínky financování kontrol a prohlídek souvisejících s bouráním masa jsou stanoveny v bodě 2 této kapitoly. Podle uvedené kapitoly I bodu 4 písm. a) a b):

„Za účelem pokrytí zvýšených nákladů jsou oprávněny členské státy:

a) buď: zvýšit pro jednotlivá zařízení paušální poplatky stanovené v bodech 1 a 2 písm. a).

[…]

b) nebo: účtovat zvláštní poplatky, jejichž výše odpovídá skutečným nákladům.“

9 Článek 27 nařízení č. 882/2004 stanoví:

„1. Členské státy mohou vybírat poplatky, které mají pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami.

2. Pokud jde však o činnosti uvedené v příloze IV oddílu A a v příloze V oddílu A, zajistí členské státy výběr poplatků.

[…]

4. Poplatky vybírané v souladu s odstavci 1 nebo 2 pro účely úředních kontrol:

a) nesmí převyšovat náklady vynaložené odpovědnými příslušnými orgány ve vztahu k položkám uvedeným v příloze VI a

b) mohou být stanoveny paušálně na základě nákladů vynaložených příslušnými orgány za určitou dobu, nebo mohou být případně stanoveny ve výši uvedené v příloze IV oddílu B nebo příloze V oddílu B.

[…]

10. Aniž jsou dotčeny náklady odvozené z výdajů uvedených v článku 28, nesmějí členské státy vybírat pro účely provádění tohoto nařízení jiné poplatky než poplatky uvedené v tomto článku.

[…]“

Vnitrostátní právní úprava

10 Znění § 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko zní následovně:

„1) Výše poplatků za prohlídku před a po porážce, včetně testů ke zjištění reziduí a trichinel, a hygienických kontrol, jsou stanoveny pro každé zvíře, podle druhu; v zařízeních na porcování, ve kterých je maso porcováno nebo vykosťováno, jsou stanoveny na tunu masa s kostí.

2) Do výpočtu poplatků spadají:

1. mzdy a sociální pojištění připadající na výkon prohlídky,

2. správní náklady spojené s prováděním prohlídek a kontrol, které mohou zahrnovat i náklady na školení personálu provádějícího prohlídky.

3) Správní poplatky se zvyšují až o:

1. 100 %, je-li správní akt uskutečněn na žádost od 18 hodin do 7 hodin ráno, ve velkých podnicích od 18 hodin do 6 hodin ráno, v sobotu po 15 hodině nebo v neděli nebo v den zákonem stanoveného svátku.

2. 50 %, je-li správní akt uskutečněn na žádost mimo dobu prohlídek nebo dní stanovených k porážce.

4) […]

Mimo poplatků je třeba vybírat […] platby za následující náklady:

[…]

2. [n]áklady na dopravu v případě bakteriologických vyšetření (bakteriologické vzorky, vzorky BSE a jiné podezřelé vzorky, s výjimkou nákladů na testy k vyšetření na rezidua […]) a

3. [n]áklady na vyšetření související se vzorky uvedenými v odst. 2 […]“

Postup před zahájením soudního řízení

11 V návaznosti na podanou stížnost zaslala Komise dne 21. března 2005 Spolkové republice Německo výzvu dopisem, ve které tento členský stát informovala, že má za to,

že § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko není v souladu s relevantními ustanoveními směrnice 85/73, jak jsou vykládána Soudním dvorem v jeho rozsudku ze dne 30. května 2002 Stratmann a Fleischversorgung Neuss (C-284/00 a C-288/00, Recueil, s. I-4611).

12 Dne 20. května 2005 odpověděly německé orgány na uvedenou výzvu, že pochybnosti Komise, pokud jde o správné provedení směrnice 85/73 do vnitrostátního práva, jsou neopodstatněné a rozsudek Stratmann a Fleischversorgung Neuss uvedený výše není v projednávané věci relevantní.

13 Komise se s touto odpovědí nespokojila a vydala dne 4. července 2006 odůvodněné stanovisko, ve kterém zopakovala vytýkané skutečnosti uvedené ve výzvě dopisem a vyzvala Spolkovou republiku Německo k přijetí opatření nezbytných k tomu, aby tomuto stanovisku vyhověla ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení.

14 Vzhledem k tomu, že uvedený členský stát na odůvodněné stanovisko neodpověděl, rozhodla se Komise podat tuto žalobu.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

15 Komise tvrdí, že na základě § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko mohou příslušné orgány vybírat částky odpovídající výdajům vzniklým v souvislosti s prováděním bakteriologických vyšetření čerstvého masa, které jdou nad rámec paušálně stanoveného poplatku Společenství. Ve svém rozsudku Stratmann

a Fleischversorgung Neuss uvedeném výše přitom Soudní dvůr podle názoru Komise rozhodl, že ze znění směrnic 64/433 a 85/73 i z cíle těchto směrnic vyplývá, že výdaje vzniklé v souvislosti s těmito vyšetřeními jsou zahrnuty v poplatku Společenství vybíraném členskými státy na základě této směrnice.

16 Vstup v platnost nové právní úpravy Společenství, a to nařízení č. 853/2004 a 854/2004 s účinností ode dne 1. ledna 2006, jakož i nařízení č. 882/2004 s účinností ode dne 1. ledna 2007, na této situaci nic nezměnil. Jednak totiž ze znění relevantních ustanovení těchto nařízení vyplývá, že bakteriologická vyšetření jsou nadále součástí prohlídek a povinných hygienických kontrol, jejichž výdaje jsou zahrnuty v poplatku Společenství. Tato vyšetření tudíž nemohou vést k výběru žádné jiné dávky, než je dávka spojená s tímto poplatkem. Krom toho je znění § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko v rozporu s cílem relevantních ustanovení Společenství, přičemž tato ustanovení usilují, jak již Soudní dvůr shledal ve svém výše citovaném rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss, který se použije obdobně na novou právní úpravu Společenství, o odstranění narušení hospodářské soutěže způsobeného odlišnostmi na úrovni financování prohlídek a kontrol. Dosažení tohoto cíle by přitom mohlo být ohroženo, pokud by některá inspekční opatření upravená právem Společenství stála mimo takto harmonizované systémy financování na úrovni Společenství a uplatňovaly by se na ně zvláštní vnitrostátní poplatky.

17 Na rozdíl od toho, co tvrdí Spolková republika Německo, se takové ustanovení, jako je § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko, nemůže opírat o přílohu A kapitolu I bod 4 směrnice 85/73. Ve svém výše citovaném rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss totiž Soudní dvůr výslovně vyloučil možnost použít tento bod 4 písm. b) pro účely zaúčtování výdajů vynaložených na bakteriologická vyšetření, která jdou nad rámec paušálně stanoveného poplatku. Soudní dvůr v tomto rozsudku krom toho rozhodl, že poplatek vybraný podle uvedeného ustanovení má mít formu paušálu. V projednávaném případě se nicméně nejedná o obecné zvýšení paušálně stanoveného poplatku Společenství, který zahrnuje veškeré skutečně vynaložené výdaje. Znění § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko je tedy podle Komise v rozporu s čl. 5 odst. 4 prvním pododstavcem směrnice 85/73.

18 Komise dále uvádí, že rozsudek ze dne 9. září 1999, Feyrer (C-374/97, Recueil, s. I-5153), kterého se Spolková republika Německo dovolává na podporu svého stanoviska, není v projednávané věci relevantní. Otázky projednávané Soudním dvorem v tomto rozsudku se totiž podstatně liší od otázek, které vyvstaly v projednávaném sporu.

19 Spolková republika Německo tvrdí, že prováděcí zákon spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko byl přijat na základě ustanovení článku 1 směrnice 85/73 ve spojení s přílohou A kapitolou I bodem 4 písm. b) této směrnice, na základě kterých mohou členské státy vybírat poplatky zahrnující výdaje skutečně vynaložené na prohlídky masa na porážku a na hygienické kontroly tohoto masa.

20 Uvedený členský stát nejprve uvádí, že poplatek stanovený prováděcím zákonem spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko za prohlídku zvířat na porážku a za hygienické kontroly nezahrnuje výdaje na přepravu a prohlídku vzorků odebraných pro účely provedení bakteriologických vyšetření. To podle něj krom jiného odpovídá vnitrostátnímu právu, podle něhož nemůže poplatek takovéto výdaje v žádném případě zahrnovat. Je tedy legitimní vybírat částky určené k pokrytí takovýchto výdajů odděleně.

21 Spolková republika Německo dále uvádí, že spolková země Šlesvicko-Holštýnsko z titulu poplatků za prohlídky a kontroly čerstvého masa nevybírá ani paušální částky stanovené přílohou A kapitolou I body 2 a 3 směrnice 85/73, ani poplatky směřující ke zvýšení paušálních částek podle bodu 4 písm. a) téže kapitoly. Nelze tudíž tvrdit, jak činí Komise, že jsou uvedené částky vybírány „mimo" paušálně stanovené poplatky Společenství. V tomto ohledu existuje významná odlišnost mezi právní úpravou spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko a právní úpravou dotčenou ve věci, ve které byl vydán výše citovaný rozsudek Stratmann a Fleischversorgung Neuss. Krom toho podle bodu 32 výše citovaného rozsudku Feyrer mohou členské státy bez dalších předběžných podmínek využít možnosti, která jim je přiznána v příloze A kapitole I bodě 4 písm. b) směrnice 85/73, a to za jediné podmínky, že vybíraný poplatek nepřesáhne skutečně vynaložené náklady. V důsledku toho, jestliže je tato podmínka splněna, mohou být za

různá plnění vybírány zvláštní poplatky. Je však podle ní třeba, aby nedocházelo k žádnému dvojímu financování, což je v projednávané věci splněno.

22 Spolková republika dále tvrdí, že § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko není v rozporu ani se zněním, ani s cílem přílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) směrnice 85/73. Jednak totiž ze společného výkladu jednotlivých jazykových verzí tohoto ustanovení vyplývá, že tato směrnice nebrání vybírání několika dílčích poplatků ani vybírání kumulovaných poplatků, které tvoří „celkový poplatek". Dále cílem sledovaným touto směrnicí, kterým je harmonizace základů pro výpočet poplatků, není dosáhnout harmonizace použitelných sazeb, jelikož sama směrnice podle Spolkové republiky Německo upravuje výjimky umožňující členským státům zohlednit odlišné struktury nákladů.

23 Uvedený členský stát dodává, že je ostatně nevyhnutelné, že se výše dotčeného poplatku mění případ od případu, jelikož se zohledňované náklady liší v závislosti na podmínkách panujících na jednotlivých jatkách a v závislosti na typu prováděných prohlídek. Poplatek, jehož účelem je pokrýt skutečně vynaložené náklady, se od paušálního poplatku liší právě skutečností, že v prvním případě výdaje záleží na jednotlivých jatkách, zatímco v druhém případě jsou tyto výdaje uloženy všem jatkám. Takové ustanovení, jako je § 4 odst. 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko, nijak neodporuje zákazu překročení skutečných nákladů na prohlídky obsaženému v čl. 5 odst. 3 směrnice 85/73.

24 Nařízení č. 853/2004 a č. 882/2004, jakož i nařízení č. 882/2004, která jsou použitelná od 1. ledna 2006 a 1. ledna 2007, na této situaci podle Spolkové republiky Německo nic nemění, neboť argumenty, které uplatnila v bodech 19 až 23 tohoto rozsudku se podle ní na tato nová nařízení použijí obdobně.

Závěry Soudního dvora

25 Úvodem je třeba uvést, že Komise na podporu své žaloby uplatňuje dva žalobní důvody vycházející z porušení povinností vyplývajících pro Spolkovou republiku Německo zaprvé z článku 1 a čl. 5 odst. 3a 4 směrnice 85/73 a zadruhé z nařízení č. 882/2004.

K prvnímu žalobnímu důvodu

26 K tomu, aby mohlo být rozhodnuto o opodstatněnosti prvního žalobního důvodu, je třeba nejdříve určit, zda je výše citovaný rozsudek Stratmann a Fleischversorgung Neuss, kterým argumentuje Komise, pro projednávanou věc relevantní, a odpovědět na otázku, zda musí být příloha A kapitola I bod 4 písm. b) směrnice 85/73 vykládána v tom smyslu, k němuž se přiklání tento orgán, podle kterého poplatek vybíraný podle tohoto ustanovení musí mít formu paušálu.

27 Pokud jde zaprvé o obdobné použití výše citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss na právní situaci, která je předmětem projednávané věci, je třeba uvést, že, jak uplatňuje Spolková republika Německo, aniž by jí Komise v tomto bodě odporovala, spolková země Šlesvicko-Holštýnsko nevybírá z titulu poplatků za prohlídky a kontroly čerstvého masa paušální částky stanovené přílohou A kapitolou I body 2 a 3 směrnice 85/73 ani poplatky směřující ke zvýšení paušálních částek podle téže kapitoly I bodu 4 písm. a).

28 Vzhledem k tomu, že je nesporné, že příslušné vnitrostátní orgány v projednávané věci vybírají pouze zvláštní poplatek, i když se tento poplatek skládá z různých částek, je nutno dospět k závěru, že právní úprava spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko se v podstatném bodě odlišuje od právní úpravy, která byla předmětem věci, ve které byl vydán rozsudek Stratmann a Fleischversorgung Neuss uvedený výše.

29 Z toho vyplývá, že řešení přijaté Soudním dvorem v jeho výše citovaném rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss nemůže být použito obdobně na takovou situaci, jaká je předmětem projednávané věci.

30 Pokud jde zadruhé o výklad přílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) směrnice 85/73, je nutno nejdříve uvést, že ačkoli Komise tvrdí opak, Soudní dvůr v bodě 56 svého výše citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss nerozhodl, že poplatek stanovený v tomto ustanovení musí mít formu paušálu.

31 Zvýšení, o nichž hovoří Soudní dvůr uvedeném bodě 56 jsou totiž zvýšeními upravenými příloze A kapitole I bodě 4 písm. a) směrnice 85/73, přičemž toto ustanovení používá jako jediné pojmy „zvýšit“ a „paušální částky“. Druhá část uvedeného bodu 56, která se týká možnosti, kterou mají členské státy, a to vybírat zvláštní poplatky přesahující poplatky Společenství, v ničem neodkazuje na paušál, nýbrž se pouze omezuje na to, že podřizuje využití této možnosti jediné podmínce, a to podmínce, aby tento poplatek pokrýval veškeré skutečně vynaložené výdaje.

32 Z toho vyplývá, že uvedený poplatek jednak nesmí převýšit skutečně vynaložené výdaje, a jednak musí všechny tyto výdaje zohlednit, aniž by některé z nich mohly být vyloučeny. Nemusí mít tedy formu „paušálního“ poplatku v tom smyslu, jak jej chápe Komise, jelikož, jak konstatoval Soudní dvůr v bodě 52 svého výše citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss, poplatek stanovený paušálně ze své podstaty v některých případech převyšuje skutečné náklady na opatření, která financuje, a v jiných případech je nižší než tyto skutečné náklady.

33 Je třeba dodat, že tento výklad bodu 56 výše citovaného rozsudku Stratmann a Fleischversorgung Neuss je zcela v souladu se systematikou tohoto bodu, jelikož tento bod je součástí širších úvah, jejichž cílem je zodpovědět otázku, zda jsou výdaje související s bakteriologickými vyšetřeními a vyšetřeními na trichinely prováděnými podle sekundárního práva Společenství kryty poplatky Společenství vybíranými

členskými státy za prohlídky a hygienické kontroly čerstvého masa na základě práva Společenství, nebo zda právo Společenství umožňuje uvedeným státům pro účely pokrytí těchto výdajů vybírat zvláštní poplatek, který se připojuje k poplatku Společenství.

34 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v rámci řízení o předběžné otázce ve věci, ve které byl vydán výše citovaný rozsudek Stratmann a Fleischversorgung Neuss, neodpověděl na otázku, zda musí mít poplatek vybraný podle přílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) směrnice 85/73 formu paušální částky, nelze z uvedeného rozsudku vyvozovat jakýkoli závěr, pokud jde o odpověď na tuto otázku.

35 Dále je třeba uvést, že výklad přílohy A kapitoly I bodu 4 písm. b) směrnice 85/73, podle kterého se poplatek vybíraný na základě tohoto ustanovení nemůže skládat z několika položek, je vyvrácen výše citovaným rozsudkem Feyrer.

36 V bodě 26 uvedeného rozsudku Feyrer, ve kterém se odkazuje na přílohu A kapitolu I bodu 4 písm. b) směrnice 85/73, Soudní dvůr totiž připomněl, že na základě čl. 2 odst. 3 této směrnice, nyní čl. 5 odst. 3 této směrnice „celková částka poplatku", o níž hovoří toto ustanovení, nemůže přesáhnout skutečné výdaje na prohlídku. „Celkový" poplatek přitom nutně vyplývá ze součtu několika položek, z nichž se tento poplatek skládá.

37 Skutečnost, že je poplatek dotčený v projednávané věci složen z jednotlivých nákladových položek, tudíž sama o sobě nemůže způsobit neslučitelnost tohoto poplatku s přílohou A kapitolou I bodem 4 písm. b) směrnice 85/73.

38 K tomu je třeba dodat, že v projednávané věci není zpochybněno, že dotčený poplatek přesahuje skutečně vynaložené náklady. Z toho k tomuto bodu vyplývá, že tento poplatek není v rozporu ani s přílohou A kapitolou I bodem 4 písm. b) směrnice 85/73 (viz v tomto smyslu rozsudek Feyrer, uvedený výše, body 27 a 29).

39 Ze stejného důvodu uvedený poplatek není v rozporu ani s článkem 1 a čl. 5 odst. 4 směrnice 85/73.

40 Dále je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, cíle transparentnosti a boje proti narušení hospodářské soutěže nebrání výběru takového poplatku, jako je poplatek, kterého se týká první žalobní důvod Komise.

41 Pokud jde zaprvé o cíle transparentnosti, je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že z uvedeného poplatku jasně a podrobně vyplývá povaha jednotlivých položek, ze kterých je složen, umožňuje dlužníkovi zjistit přesné složení celkového poplatku, a umožňuje mu tak jednak provést změny v organizování své činnosti, aby tak optimalizoval fungování této činnosti zejména úsporou určitých nákladů, a jednak případně porovnat své náklady a náklady jiných hospodářských subjektů.

42 Pokud jde zadruhé o cíl spočívající v boji proti narušení hospodářské soutěže, je třeba připomenout, že je tento boj veden nikoli zavedením poplatku ve stejné výši pro celé Evropské společenství, ale přijetím harmonizovaných pravidel v oblasti financování prohlídek a hygienických kontrol čerstvého masa (viz v tomto smyslu rozsudek Feyrer, uvedený výše, bod 40). Byla proto harmonizována inspekční a kontrolní opatření stejně jako, jak vyplývá z čl. 5 odst. 1 směrnice 85/73 a přílohy A kapitoly I bodů 4 a 5 této směrnice, jednotlivé nákladové položky, které mohou být zohledněny pro účely stanovení poplatku Společenství.

43 Vzhledem k tomu, že není prokázáno ani tvrzeno, že poplatek stanovený v § 4 prováděcího zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko zahrnuje jiné nákladové položky než nákladové položky stanovené právními předpisy Společenství nebo převyšuje částku skutečně vynaložených nákladů, nemůže tento poplatek ohrozit cíl spočívající v boji proti narušení hospodářské soutěže sledovaný směrnicí 85/73.

44 S ohledem na tyto úvahy, je třeba konstatovat, že argumentace uplatněná Komisí na podporu jejího prvního žalobního důvodu nemůže být přijata.

45 Z toho vyplývá, že první žalobní důvod vznesený Komisí musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K druhému žalobnímu důvodu

46 V rámci svého druhého žalobního důvodu vytýká Komise Spolkové republice Německo, že po 1. lednu 2007 neplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 27 odst. 2, 4 a 10 nařízení č. 882/2004, tím, že těmto ustanovením nepřizpůsobila ustanovení § 4 zákona spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko.

47 Pokud jde o tento žalobní důvod, je třeba nejdříve uvést, že výrok odůvodněného stanoviska ze dne 6. července 2006 nezmiňuje údajné porušení nařízení č. 882/2004 Spolkovou republikou Německo; toto nařízení ostatně vstoupilo v platnost až po datu, ke kterému bylo toho odůvodněné stanovisko uvedenému členskému státu oznámeno.

48 Za těchto podmínek je třeba posoudit, zda je druhý žalobní důvod uplatněný Komisí na podporu její žaloby přípustný.

49 K tomu je nutno připomenout, že podle judikatury Soudního dvora se existence nesplnění povinnosti v rámci žaloby na základě článku 226 ES musí posuzovat vzhledem k právním předpisům Společenství platným v době, kdy uplynula lhůta stanovená dotčenému státu Komisí k tomu, aby vyhověl jejímu odůvodněnému stanovisku (viz zejména rozsudky ze dne 9. listopadu 1999, Komise v. Itálie, C-365/97, Recueil, s. I-7773, bod 32, a ze dne 5. října 2006, Komise v. Belgie, C-275/04, Sb. rozh. s. I-9883, bod 34).

50 I když návrhová žádání v žalobě nemohou být v zásadě rozšířena nad rámec nesplnění povinností uvedených ve výroku odůvodněného stanoviska a ve výzvě dopisem, nic to nemění na tom, že Komise je oprávněna domáhat se určení nesplnění povinností, které vyplývají z původního znění aktu Společenství, jenž byl následně změněn nebo zrušen, a které byly zachovány novými předpisy. Naopak předmět sporu nemůže být rozšířen na povinnosti vyplývající z nových předpisů, kterým neodpovídají žádné povinnosti v původním znění dotčeného aktu, neboť jinak by došlo k porušení podstatných formálních náležitostí postupu vedoucího k určení nesplnění povinnosti (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. června 2003, Komise v. Itálie, C-363/00, Recueil, s. I-5767, bod 22, a rozsudek Komise v. Belgie uvedený výše, bod 35).

51 V projednávané věci je nesporné, že poplatky uvedené v čl. 27 odst. 2, 4 a 10 nařízení č. 882/2004 mohou být stanoveny, jak vyplývá konkrétně z druhého z těchto ustanovení písm. b), ve formě paušálních sazeb.

52 Za těchto podmínek nelze než konstatovat, že se tyto poplatky podstatně liší od poplatků, které mohou členské státy vybírat na základě přílohy A kapitoly I bodu 4

písm. b) směrnice 85/73, které, jak vyplývá z bodu 32 tohoto rozsudku, nemohly mít formu paušálního poplatku, ale musely odpovídat skutečně vynaloženým nákladům.

53 Z toho vyplývá, že svým druhým žalobním důvodem Komise rozšířila předmět sporu, jak vyplývá z odůvodněného stanoviska, o povinnost vyplývající z nařízení č. 882/2004, k níž neexistuje odpovídající povinnost ve směrnici 85/73, čímž tento orgán porušil podstatné formální náležitosti postupu, kterým se určuje nesplnění povinnosti.

54 V důsledku toho musí být druhý žalobní důvod Komise zamítnut jako nepřípustný.

55 S ohledem na výše uvedené je třeba žalobu Komise zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

56 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Spolková republika Německo požadovala po Komisi náhradu nákladů řízení a posledně uvedená neměla ve věci úspěch, je namístě jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.